

د شیخ خالد راشد د توبې کپسه.

ددغه داستان (کپسې) په لوستل مو ژوند بدلیږي.

ژباړه: عبدالرحمن " ابراهیمي "

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شیخ خالد راشد وای: عمر مې له دېرشو کلنو څخه نه وو زیات شوی، چې د میرمنې مې لومړنی زوی پیدا شو، تر اوسه هغه شپه مې لا تر اوسه پورې په یاد ده، چې د شپې تر اخري حصې پورې مې له ملگروسره مې په هوتل کې وم هوتل له میلنو څخه ډک و. په بیهوده، لهو لعب، غیبت حرام او دې ته ورته حرامو کارونو مسخرو؛ زه هغه څوک وم چې ډېر وخت به مې دا خلک خندول او دوی به خندیدل. هغه شپه مې لا په یاد ده، چې دوی مې ډېر زیات وخنډول. د خلکو په خندولو کې ما یوه عجیبه ځانگړنه درلوده حتی کولای مې شوی چې غیر مې د هغه چا په څیر کړم په کوچیا پورې به مې چې ملنډې او مسخرې ووهلې. هو رېښتیا له ما په دغه، هغه او هغوی (ټولو) پورې خندل او ملنډې مې پرې وهلې حتی تر دې چې خپلوان او دوستان مې را څخه ارامه نه وو ځینو خلکو به له ماڅخه لرې والی غوره کولو له ما څخه به لرې گرځېدل تر څو زما له ژبې څخه په امن کې وي.

هغه شپه مې لا په یاد ده چې په یو رانده سړي مې رښخند او ملنډې وهلې: هغه په بازار کې خیرات غوښتلو گدایي یې کوله تر ټولو ناوړه خو دا وه چې هغه ته مې پښه کینډوله او سر په تندي پرځمکه را پرې وتو او ولويدو. په دې نه پوهېدلو چې څه وه وایي په دې وخت کې زما خندا په ټول بازار کې انگازې خوري کړې.

د تیر په شان کورته ناوخته لارم: میرمن مې په په ډېر سخت ناوړه او دردونکي حال کې ولیده، چې زما انتظار یې کاوه په لړزیدلي او غریو نیولي غیر یې راته وویل راشده! چرته وې؟! په منلیدو او رښخندی سره مې وویل، چې د مریخ په کره کې وم..... د تل په شان له ملگرو سره مې...!

له ورايه بنکاریده چې ډېر ناوړه او سخت درد لري. په داسې حال کې چې له سترگو یې اوبنکې روانې وې او په ستوني نیولي غیر یې وویل راشده! زه سخت درد لرم داسې معلومیږي، چې زما ده زوکړې / زیرون وخت دی او هغه دنیا ته په راتلو دی.

پر مخ یې ترمې اوبنکې راغلې؛ داسې مې و انگیره، چې د میرمنې په حق کې مې بې غورې او ظلم کړی په کار وه چې میلمستیاوې مې کې کړې وای په ځانگړې توگه په نهمه میاشت کې او هغې ته مې پاملرنه کړې وای.

په ډېرې چټکۍ سره مې هغه تر زیږتون پورې ورسوله د زیون واټ (خونې) ته یې ننه ایستله چې له دردونو او ستونزو سره لاس او گریوان وه په پیرې او بې صبری یې د زیرون په انتظار وم، زیرون یې ډېر سخت وو ډېر انتظار مې وکړ او نور سترې شوم د گرځنده لرغري / تلفون شمېره مې په زیږتون کې دوی ته پرېښودله تر څو ماته زيری را کړي او کور ته لارم. یو ساعت وروسته یې راته زنگ وکړ او ماته یې د سالم د پیدا کېدو زيری را کړ په ځنګۍ مې تر زیږتون پورې ځان ورساوه د لومړنیو کسانو په لیدو مې له هغوی نه د هغې د خونې پوښتنه وکړه دوی له ماڅخه غوښتنه وکړه چې له هغې ډاکټرې سره وگورم کومې چې زما د میرمنې د سمباله ولو او درمنلې مسؤلیت پر غاړه وه په قهر جنه لهجه مې پرې غږ وکړ ډاکټره څوک ده؟ همه دا وه چې سالم وگورم.

د ډاکټرې خونې ته لارم! ډاکټرې د سالم د معیویت او د الله ﷻ د رضاء او قضاء په اړه له ماسره خبرې وکړې! او وروسته یې وویل: ستاسې د زوی په سترگو کې لوی عیب دی کیدای شي چې روند وي سر مې په خپل گریوان کې بنسکه کړ له سترگو مې اوبنکې لارې (هغه روند خیرات غوښونکی مې سترگو ته ودریدو په کوم مې چې بازار کې رښخند وهلی و او پرځمکه راوغورځیدو او خلکو پرې خندل)

سبحان الله هغه متل دی چې وایي څه چې کړې هغه به ریسې: یوه شېبه گنګی شوم په دې نه پوهیدم چې څه وه وایم وروسته مې میرمن او زوی را یاد کړل له ډاکټرې څخه مې د هغې د مهربانۍ او زړه سوي په خاطر له هغې مننه وکړه. او لارم تر څو مې میرمن وگورم. میرمن مې زما په شان پریشانه او خپه نه وه! هغې د الله ﷻ په قضاء ایمان درلودو هغه خوښمنه او راضي وه. ډېر وخت به یې ماته نصحت کولو، چې په خلکو باندې له مسخرو، ملنډو استهزاء څخه لاس په سر

شه او له دې کارونو څخه تیر شه تل به یې راته ویل، چې د نور خلکو غیبت مه کوه. له زیږتون څخه را ووتلو سالم مو له ځان سره راواخیست او کورته راغلو. په حقیقت کې مې هغه ته ډېره پاملرنه نه کوله هغه مې په کور کې نه لیدو هېڅ مې دا خیال نه وو، چې هغه دې په کور کې وي فکر مې کولو چې په کور کې نشته ډېر زیات به یې ژړل کله به یې چې ډېر ژړل د خوب لپاره به بلې خونې ته ترې و نیتیدم، خو میړمنې به مې هغه ته ډېره پاملرنه کوله او هغه ورته ډېر گران وو ډېره مینه یې ورسره کوله، خو زما به ترې بد نه راتلل مگر نه شو مې کولای، چې له هغه سره دې مینه وکړم!!!

سالم را لوی شو په سینه یې ښوویدل او حرکت کول تگ راتگ پیل کړ عمر به یې یو کالن کیدو ته نږدې وو چې په لاره د تللو هڅه یې کوله، خو پوه شوم چې هغه په پښو هم فلج دی له مخکیني حالت څخه دا نوره هم ماته ستونزمنه شوه.

له سالم څخه وروسته د میړمنې مې عمر او خالده په نومونو دوه نورا زامن هم وزیږیدل. کلونه تیر شول سالم را لوی شو، وروڼه یې هم لوی شول. نه مې خوښېدل چې کور دې کیم هېښه به مې له ملگرو سره وم په حقیقت کې زه د دوی دلاس لانځکه (گودي) وم. میړمن مې ناهیلې نه وه هېښه به یې الله ﷻ ته زما د هدایت غوښتلو دعاء کوله او زما پر احمقانه کړنو به نه غصه کیده، خو هغه به په دې ډېره ناهیلې او خفه وه، چې مابه سالم ته کومه ځانگړې پاملرنه نه کوله او پاتې دوو وروڼو ته به مې یې ډېر ارزښت ور کولو سالم را لوی شو، خو له هغه سره زما کینه نوره هم زیاته شوه، هو کله مې چې میړمنې وغوښتل هغه په یوه لرې پاتې مدرسه کې داخل کړي او نوم لیکنه یې وکړي هېڅ کوم ډول غبرگون مې ونه ښود هېڅ کله مې هم د تیرو کالونو په اړه دا حس ونه کړ، چې بده ورځ مې وه. کار کول، خوراک، میلمستیاوې، بیده کیدل او خوب وو.

د جمعې په ورځ د غرمې په یوولس بجو له خوبه را پاڅیدم، هېښه به دا وخت له خوبه پاڅېدل ماته وختي وو، یو ځای یوې میلیې ته دعوت شوی وم کلي مې پرتن کړل عطر مې ووهل غوښتل مې له کوره ووځوم له کور څخه په تیردو د سالم پرلیدولو ودریدم سخت یې ژړل! دا لومړنی ځل وو چې د کور په شاوخوا کې مې سالم ته پاملرنه وکړه د ماشومتوب له وخته یې چې ژړل لس کاله تیر شوي وو چې هغه ته مې هېڅ پاملرنه نه وه کړې هڅه مې وکړه چې په یوه بهانه او بې خبرۍ ځان ناخبره کړم خو ومې نشو کولای د ژړا غیر مې یې اوریدلو، مور ته یې چیغې وهلې او زه په خونه کې وم د هغه لوري ته وروگرځیدم او وروسته هغه ته ورنږدې شوم پوښتنه مې تر وکړه سالمه! ولې ژاړې؟!!!!

کله یې چې زما غیر واوریدو ژړا یې ودریده او غلی شو خو کله یې چې دا احساس وکړ زه یې په څنگ کې یم په کوچنیو لاسونو یې په خپل شاوخوا کې وگرځیدو. څه شوي دي؟ څه شی گوري؟ پوه شوم چې هڅه یې کوله له ما څخه لرې شي داسې لکه غواړي چې وایي اوس دې حس کړم دا لس کاله چې تیر شول چېرته وې؟ په هغه پسې څارو شوم خونې ته دننه شو لومړی یې نه غوښتل، چې د ژړا علت یې راته وه وایي هڅه مې وکړه چې هغه غلی یې کړم او ارامه شي تر څو یې د خپلې ژړا علت راته وویلو او ما ورته غور نیولی وو او لړزیدم.

پوهیږئ د ژړا علت یې څه وو؟ ورور یې عمر! چې معمولاً به یې هغه جومات ته یولو، نن ورځ یې جومات ته د یولو لپاره په هغه ناوخته کړې وه ځکه د جمعې د لانځه وخت وو او هغه دې ته خپه وو چې په لومړي صف کې به ځای پیدا نه کړي عمر ته یې غیر وکړ مور ته یې غیر وکړ خو د چا ځواب یې وانه وریدوله دواړو ږندو سترگو نه یې اوبنکې روانې وې نه شو مې کولای چې ورته وگورم او نورې خبرې یې واورم په خوله مې ورته لاس کېښود او ورته مې وویل ای سالمه د همدې لپاره دې ژړل؟؟!!

ویي ويل: هو!!!

ملگري مې هیر کړل، میله مې هیره کړه او ومې ويل سالمه مه خپه کیره ایا پوهیږي چې نن دې څوک مسجد ته بیايي؟

ويي ويل: عمر خو هغه هېښه ناوخته کوي.

ومي ويل: نه! بلکې زه به دې پیام!!!

سالم هک په پک او حيران شو باور يې ونه کړ داسې يې وانگيرله چې زه په هغه باندې ملنډې وهم اوبنکې يې له سترگو روانې شوې او ييايې په ژړا پيل وکړ په لاسونو مې يې اوبنکې پاکې کړې لاس مې يې ونيولو غوښتل مې هغه په موټر کې کېنوم ويې نه منله او ويې ويل جومات نږدې دى غواړم تر جوماته پورې په پښو لار شم تر څو يې ثواب ډېر شي په الله ﷻ قسم چې داسې يې وويل.

نه مې په ياديري چې اخري ځل مې څه وخت وو چې جومات ته تللى وم خو دا مې لومړنى ځل وو چې د پښپاڼي احساس کوم او په هغه څه باندې پښپاڼي کوم چې لس کال وړاندې مې په کې غفلت کړى وو. جومات له لموځ کوونکو څخه ډک ؤ تر دې پورې چې په لومړي صف کې مې سالم ته ځاى پيدا کړ دواړه د جمعې خطبې ته غور وو او زما په څنگ کې يې لموځ وکړ په حقيقت کې ما د هغه په څنگ کې لموځ وکړ.

وروسته له لمانځه څخه سالم له ما څخه قران کريم وغوښت تعجب شوم چې څرنگ هغه قران کريم وايي په داسې حال کې چې هغه په دواړو سترگو روند دى غوښتل مې د هغه دغه غوښتنه هسې بې ځايه وگم او ترې تير شم او پاملرنه ورته ونه کړم خو ما له ده سره د نرمۍ او عاجزۍ سلوک کول د همدې سبب په خاطر مې د هغه احساساتو او ولولو ته د صدمې او ضربې رسدلو څخه ويره لرله.

قران کريم مې هغه ته ورکړ او له ما څخه يې غوښتنه وکړه چې سورة الکهف ورته پيدا کړم کله به مې د قران کريم ورقي اړوي را اړوي او کله به مې د قران کريم د سورتونو ليکلې (فهرست) کتلو تر څو هغه پيدا کړم.

قران کريم يې له ماڅخه واخيست او خپلې مخې ته يې کېښود او په لوستلو يې پيل وکړ په داسې حال کې چې دواړه سترگې يې بسته وې يا الله په رښتيا چې هغه ټول سورة الکهف له يادو وويلو و شرميدم قران کريم مې را واخيست هغه وخت مې ټول وجود په لرزه وو قرائت مې وکړ او له الله ﷻ څخه مې مرسته وغوښتله چې ماته بښنه وکړي او ماته نېغه لاره وښايي ومې نو شو کولای چې ځان کنترول کړم د ماشومانو په شان مې په ژړا پيل وکړ ژړل مې خلکو په هم د سنت لمانځه په اداء کولو بوخت وو زه له دوى څخه شرميدلم هڅه مې کوله چې خپله ژرامې ودروم، خو ژړا مې په هق هق او زاريو بدله شوه.

يوازې د يوه شي احساس مې کولو د کوچنيو لاسونو چې زما پرمخ به راکښل کيدل او زما اوبنکې يې پاکولې سالم وو د سالم کوچني لاسونه وو هغه مې په سينه پورې ټينگ ونيولو او هغه ته مې وکتل او له ځان سره مې وويل ته نه يې روند بلکې زه روند يم کله چې مړ شم د جهنم اور ته به اچول کيږم.

کله چې بيرته کورته راغلم ميرمن مې ډېره ناقراره وه او په سالم پسې خفه وه، خو چې پوه شوه زه له سالم سره د جمعې لمانځه لپاره جومات ته تللى وم، نو انديښنې، خفگان او ناقرارۍ يې د خوشحالى په اوبنکو بدلې شوې.

له هغې ورځې وروسته مې په جومات کې لموځ په جمعې نه دى پرې ايښى بد او خراب ملگري مې پرېښودل او زما لپاره تر ټولو غوره ملگري هغه کسان شول، چې په جومات کې مې پيدا کړل له هغوى سره مې د ايمان خوند وځکلو ډېر څه مې ورنه زده کړل چې دنيا له هغو څخه غافل کړى وم د ذکر او وترو لموځونو حلقې مې پرې نښودې په يوه مياشت کې مې څوځلې قران کريم ختم کړ ښه مې دالله ﷻ په ذکر باندې لمده شوه شايد الله ﷻ به ماته د خلکو غيب کول په هغوى باندې ملنډې وهل را بښلې وي داسې مې وانگيرله چې له کورنۍ سره مې ډېر نږدې شوى يم د ميرمنې په سترگو کې به چې زما په اړه انديښنې او خواخوږۍ ښکارېدې هغه ورکې شوې. د سالم زوى له مخ نه مې چې کومې خداگانې

ورکې شوې وي بيرته راغلې هر چا به چې سالم وليد فکر يې کاوه چې هغه د ټولې نړۍ پادشاه دی او هر څه د هغه دي د الله ﷻ ډېر شکر کوونکی شوم.

يوه ورځ داسې وه چې زما خپل صالح ملگري يوې لړۍ سيمې ته د دعوت لپاره لار شي له هغوی سره د تللو لپاره زړه نازره (دوه زری) وم استخاره مې وکړه له ميرمنې سره مې پرې مشهوره وکړه گان مې کولو او ددې په انتظار وم چې ماته به د تگ اجازه نه را کوي او مخالفه به وي، خو برعکس ددې شو.

ډېره خوشحاله شوه بلکې زه يې دې ته وهولم ځکه مخکې به يې زه ليدم د هغې له مشهورې به زه فسق او فحورانو ته تلم.

سالم ته مې مخ ور واړو او هغه ته مې وويل چې زه په مسافرت باندې ټم په کوچنيو متو يې ټينگه غيږه را کړه او له ماسره يې الله پاماني وکړه.

درې نيمې مياشتې له کور څخه لرې وم په دغه مده کې به مې چې هر ډول فرصت يا وخت پيدا کړ کورته به مې زنگ کولو د پچانو احوال به مې ترې اخیستلو؛ ډېر راته يادېدل آآآه څومره ډېر مې سالم يادېدو تمه مې لرله چې غږ يې واورم هغه يوازنی څوک وو چې مسافر شوی وم له ماسره يې خبرې نه وې کړې کله به مې چې زنگ وکړ هغه به يا په مدرسه کې وو يا به په جومات کې.

هر ځلې به مې له ميرمنې سره په دې اړه خبرې کولې چې خفه شوی ټم در پسې ياديږې راته خندل به يې او ډېره به خوشحالي ده تر دې چې په اخر ځل مې هغې ته زنگ وکړ د کومې خندا په انتظار چې وم وامې نه وريده او غږ يې بدل شوی وو.

هغې ته مې وويل زما سلام سالم ته وايه ويې وويل ان شاءالله او وروسته بيا غلې شوه.

بلاخره کورته راغلم در وازه مې وټکوله تر څو سالم راته در وازه خلاصه کړي؛ خو ناڅاپي مې خالد زوی چې عمر به يې له څلورو کلونو څخه نه وو زيات شوی وليدو هغه مې په غيږه کې ټينگ ونيو په داسې حال کې چې چيغې او سورې يې وهلي بابا! بابا! بابا! نه پوهېدم ولې يې نفس بند شو کله چې کورته د ننه شوم.

له الله ﷻ څخه په شيطان رټل شوي پناه غواړم...

د ميرمنې طرف ته مې لارم دمخ رنګ يې الوتق وو ځان يې خوشحاله ولو لږه شېبه مې صبر وکړ وروسته مې له هغې څخه پوښتنه وکړه په تاسې څه شوي دي؟ ويې ويل څه نه! ناڅاپي مې سالم ذهن ته راځي ومې ويل سالم چېرته دی؟

سر يې بنکته ځورند شو هېڅ غږ يې ونه کړ ځواب يې را نه کړ پر انگو يې گرمې اوښکې راغلې.

چيغه مې کړه سالم! سالم چېرته؟

په دې وخت کې مې يوازې دخالد غږ تر غورو شو چې وويې ويل بابا! مږ شوو. ميرمنې نشو کولای چې ځان کنټرول کړې ځکه ژړل يې نږدې وه چې پر ځمکه ولوړي له خونې څخه بهر شوم.

وروسته بيا په دې پوه شوم چې زما له راتگ څخه دوه اونۍ مخکې په سالم سخت تبه راغلې وه ميرمنې مې هغه روغتون ته يوولی و، خو تبه يې نور هم پسې زياته شوې وه تر دې چې له کالبود (جسد) څخه يې روح جدا شوی وو.

کله چې ځمکه درباندي تنگه شي چېرته ځي؟

او کله دې چې زړه تنگ شي څه بايد وکړي؟

چيغې كره يا الله..... او كله دې چې زور ختم شي او ټولې لارې وټرل شي، تمې او هيلې پاى ته ورسيري او هر بند خيري شي غير وكړه يا الله! يا الله! يا الله! يا الله! يا الله! يا الله! يا الله لا اله الا انت الله رب السموات السبع ورب العرش العظيم. له پخوانيو خلكو څخه يو كس، چې په سترگو روند، په پښو او لاسونو شل، د سر او پوستكي په يو ډول ناروغي (چې د بخار سبب گرځي) هم اخته و داسې به يې ويل:

(الحمد لله الذي عاقبني مما ابتلاك به ، و فضّلني على كثير ممن خلق تفضيلاً ، لم يُصِبْهُ ذَلِكَ الْبَلَاءُ)

الراوي : أبو هريرة | المحدث : السيوطي | المصدر : الجامع الصغير الصفحة أو الرقم: 8667 | خلاصة حكم المحدث : حسن

ژباړه: د الله ﷻ ډېر شکر او حمدونه دي چې زه يې د ډېرو هغه مصيبتونو څخه ژغورلی يم او له هغو څخه يې محفوظ کړی يم، چې نور پرې مبتلا دي او ما ته يې په هغوی غوره والی را کړی چې په هغې بلاء باندې دې زه نه يم اخته شوی.

يو کس يې تر څنگ تير شو او ورته يې وويل ته له کوم کوم شي نه الله ﷻ مصئون کړی يې؟ روند په بد حال، چټل سپومی سپومی او فلج يې نو ته الله ﷻ له کوم کوم شي نه مصئون ژغورلی يې؟

ويې ويل: ستا په حال دې افسوس وي اې سرپه! ماته يې په ذکر لمده ژبه شکرگزاره زړه او پر مصيبتونو صبر لرونکی تن او جسم را کړی.

اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَخَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَالْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ.

ژباړه: يا الله ﷻ تا چې نن سبا پر ما او ستا په بل هر مخلوق خپله لورينه ولوروله دا يوازې ستا پېرزوينه ده ته يو يې او شريك نه لرې تاته ټولې ستا بڼې او شکرانې دي. ﴿وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ تَمَيِّضٌ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾

سُورَةُ الزُّخْرُفِ : ٣٦

څوك چې د الرحمان (الله ﷻ) له ذكر څخه ځان په غفلت كښي اچوي، مور پر هغه باندې يو شيطان مسلطوو او هغه يې ملكري كيږي.

مسلمانانۀ ځوانه د دغې كيسې په اوريدلو او لوستلو څه احساس كوې؟ نه شي كولاى نور له گناهو نوسره مخه بڼه وكړې او گناه ته (نه) وه وايي؟

ومن الله التوفيق ابراهيمي

شوال ۱۴۴۱ھ

جدة، المملكة السعودية العربية

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**